

[Kaj Poulsen]

en helt speciel sprogbrug. Det er det, jeg har gjort i betænkningen, og det har afsløret ministeren godt og grundigt. Det er der så ikke noget at gøre ved.

Jeg synes, det er fantastisk, at regeringen nu sammen med Det Radikale Venstre har bestilt uvildige undersøgelser for at få dokumenteret, om der var uddannelsespladser nok til de langtidsledige, som regeringen har lovet det.

Så siger ministeren, at de tal, jeg nævnte, ikke er særlig relevante. Ministeren er ikke sikker på, at svarene i de undersøgelser er rigtigt begrundet. Ingenting er sikkert, ikke engang når man har 4 forskellige undersøgelser, der alle giver stort set de samme tal – der er afvigelse inden for 1 pct. Når folk er blevet afvist på uddannelsesinstitutionerne på grund af, at der ikke har været plads, så er det ikke sikkert, at det er rigtigt; det kan være alle mulige andre ting, der kan gøre sig gældende.

Det kunne jo også godt være, at ministeren har brugt tiden siden til at skære ned på de relevante uddannelser, og sidst har vi i år oplevet, at ministeren nu har lagt arbejdsmarkedsuddannelserne om, således at det bliver virksomhedstilpassede og indtægtsgivende kurser, hvor de langtidsledige ikke har mange muligheder for at komme ind – på grund af den 2-årige ventetid, der i forvejen er på de kurser. Her har de langtidsledige ingen ret til at komme forrest i køen. De har altså ikke de samme muligheder for at få en uddannelse som dengang, da man gennemførte loven. Mulighederne er blevet ringere og ringere og ringere.

Undervisningsministeren såvel som arbejdsministeren har påstået, at hele uddannelsessystemet står til rådighed for de langtidsledige. Det gør det også, men der er bare ingen pladser til dem, og det er baggrunden for, at vi har ønsket, at disse personer tages med i den undtagelsesbestemmelse, som ministeren har foreslået i den moratorieordning, der ligger i forslaget, for at sådanne tilfældigheder og uvederhæftigheder fra regeringens side ikke skal ramme mennesker så tilfældigt, som det har været tilfældet i denne sag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke havde regnet med at gå på talerstolen, for vi drøftede jo denne sag så godt og grundigt for få dage siden. Men jeg synes nu alligevel, at når ministeren på den ene side går op og argumenterer imod hr. Kaj Poulsen med, at denne lov ikke har noget med uddannelsesydelserne og iværksætterloven at gøre, og så samtidig går ind i en diskussion om den, påkalder det sig lidt yderligere opmærksomhed, og derfor går jeg så herop alligevel.

Det lader sig nemlig ikke gøre at skille de to ting ad, hvor gerne man end vil. Det var den nuværende regering, som kædede disse to love sammen, og dette at komme på graduerede dagpenge har noget at gøre med uddannelsesydelserne og iværksætterloven, så uanset hvor meget man synes at man ikke burde have gjort det på den måde dengang, eller hvordan man nu tænker, så hænger disse ting sammen, og det, vi nu drøfter, er, at det har vist sig – indrømmelsen heraf ligger jo i selve forslaget fra ministerens side – at uddannelses- og iværksætteruddannelsesloven ikke fungerer i praksis. Derfor udsætter man så det tidspunkt, hvor nogle kommer på graduerede dagpenge. Det er jo det, der ligger i det her.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan sige: der er ingen, der skal på graduerede dagpenge, før vi har fået en uddannelses- og iværksætteruddannelseslov, som fungerer. Vi ved fra pressen her til morgen, at der pågår forhandlinger i øjeblikket netop om iværksætter- og uddannelsesydelserloven, og vi ved, at der bliver tale om at ændre i den. Derfor ville det rimeligste være, at man fornuftigt og pragmatisk sagde: der er ingen, der skal komme på graduerede dagpenge, så længe den lov, der er en forudsætning for graduerede dagpenge, ikke er i orden og vi ved, at der kommer nye forslag på området.

I denne samling nås det måske ikke, men så i alt fald i næste samling. Det ville have været rimeligt, og det ville have været en retfærdighedshandling, og selv om det er få, det handler om, er det forfærdeligt for disse mennesker.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, at når vi fremsatte dette lovforslag umiddelbart efter jul, var det ikke, fordi vi skønnede,